

LA COVA DE LA MINA

La cova de la Mina està situada en una paret calcària arran d'un torrent. Sobre, complementat amb pedres, es va completar un marge que sustentava un ancestral cultiu. La vegetació pot estar cobrint l'entrada segons l'època de l'any. La cova és llarga i estreta, com un túnel o mina. D'uns quinze metres de fondària i entre 1,5 i 2 metres d'ampla. S'hi pot caminar ben dret perquè en algun tram fa més de 2,5 metres. Al cul de la cova, un cau s'endinsa encara més, però ben just s'hi passaria estirat, en tot cas és un tram a investigar. Al costat mateix hi ha una altra cavitat, però no passa de ser una petita balma, potser resultat de l'extracció d'arena i grava amb eines manuals. Curiós i inèdit paratge des de fa molts anys inaccessible i perdut per tots nosaltres.

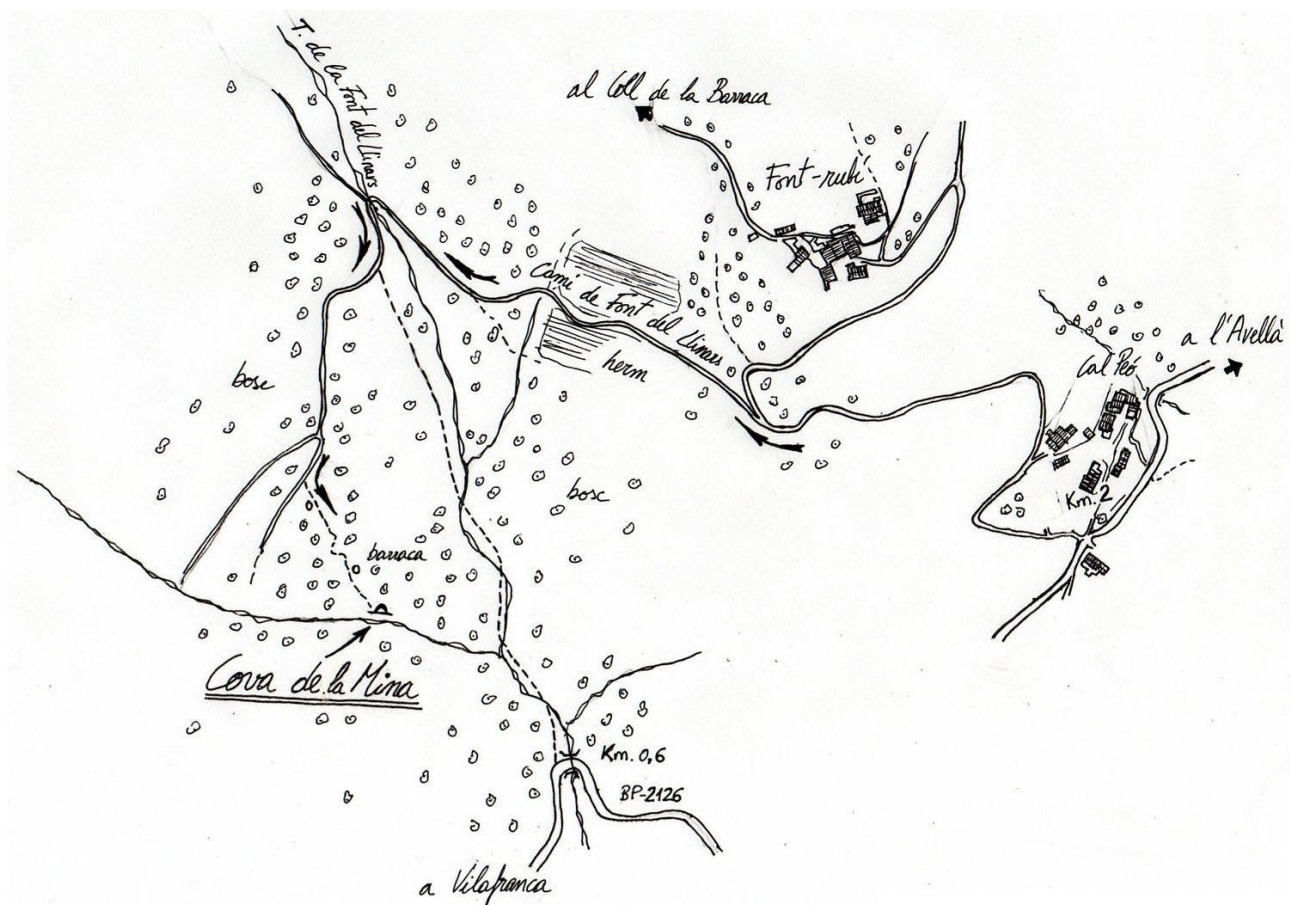
Història:

Gairebé ningú en recordava l'existència. Gràcies a les indagacions fetes, en Josep Galimany, el Josep de Ca la Candia, va indicar l'existència d'aquesta antiga cova situada prop del pont de la Mina, al Km 0,6 de la carretera BP-2126. Pot ser, fa temps, s'hi podia accedir per baix, pel camí que puja prop del torrent. Ara ha calgut reinventar l'accés a la cova, però des de dalt. La cova servia de refugi pels pagesos dels bancals propers, però sembla que se'n va extreure arena i grava durant molts anys. Del pont de la Mina se'n desconeix l'origen del seu nom, així i tot, l'existència d'aquesta cavitat podria justificar-ne el topònim. L'Anècdota històrica l'ha explicada el mateix Josep; durant la guerra, l'exèrcit republicà passava a requisar el bestiar i el que fes falta, per tal d'evitar-ho, veïns d'Albereda, de Cal Gavatz i Mas Rovira hi van tancar 5 matxos per tal de conservar-los. És curiós que, igual que la cova del Miret, les cavitats que van servir per amagar-se durant la guerra han restat gairebé en secret fins als nostres dies.

Com arribar-hi:

Aquesta cova, accessible fa molts anys, està situada en un fondal d'un torrent que convergeix amb el torrent de la font del Llinars. L'accés és difícil i gens definit a causa de l'abandonament dels antics conreus. Cal seguir el camí que va de Font-rubi de Baix cap al Castellot. Abans d'arribar al nucli de Font-rubi, a mà esquerra hi ha un camí de terra que marxa en direcció al bosc. En aquest punt, si no es porta un vehicle tot terreny o bicicleta de muntanya, caldrà seguir a peu. S'anomena l'antic camí de la font del Llinars que permetia fer dreuera sense passar per Font-rubi ni la Carrerada. Aquest camí baixa enmig d'antics fruiters i s'endinsa al bosc. Ben aviat el camí fa un tomb bruscat cap a l'esquerra, just en el punt on passa sobre el torrent de la Font del Llinars, al vèrtex de la vall. Aquí trenca a la dreta un camí que puja fort amunt i que no hem d'agafar, que continua cap a la font. Seguint deixarem un camí a l'esquerra, aquest va a buscar la riba del torrent. Hem de continuar pel camí principal i al cap de dos-cents metres ignorarem també un camí que remunta a la dreta. Quaranta metres més endavant trobarem un senyal als arbres de color taronja. Haurem de sortir del camí per l'esquerra seguint aquests senyals, a través del bosc, passarem primer pel costat d'una barraca enrunada i seguint en direcció sud, i força més endavant descobrirem una barraca de pastor en una clariana, ja hi serem a prop. Seguint els senyals ens dirigirem cap a un fondal, caldrà baixar un marge força difícil; a sota, encastada a la roca que arrecera ja el llit d'un torrent, hi ha la cova de la mina, a voltes coberta de vegetació.

Autor de la Fitxa: Marc Galimany

Consulta el QR per més informació

